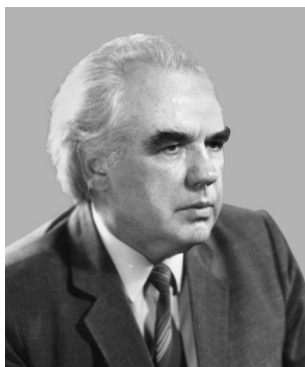

В. П. Павловська

Канівець Володимир Васильович

КАНІВЕЦЬ Володимир Васильович (27. 09, за паспортом – 05. 10. 1923, с. Весела Долина, нині Глобин. р-ну Полтав. обл. – 29. 03. 2017, Київ) – прозаїк, драматург. Член НСПУ (1958). Учасник 2-ї світової війни. Бойові та держ. нагороди. Закін. Латв. університет (Риґа, 1952). Працював у ред. період. видань Риґи (1952–61) та Києва (1962–63); відп. секр. Житомир. організації (1966–81), секр. правління (1981–88) СПУ. Писав рос. та укр. мовами. П'єси «После свадьбы» (Риґа, 1955), «Жених с орденом» (Орел, 1959), «Мама збирається заміж» (1983; увійшла до зб. «Перші барикади», К., 1984), «Леся Калина – славна дівчина» (1985; під назвою «Дві наречені» – у зб. «Віддавали батька в прийми», К., 1991) присвяч. морал.-етич. проблемам; трагедія «Операція на совісті» (1988; у зб. «Лист запорожців султану», К., 2003) – про репресованих у часи культу особи; драма «Ой ти, дівчино, з горіха зерня...» (К., 2007) – епізод із життя І. Франка. Істор. повість «Кармалюк» (Москва, 1965) створ. на докум. основі; роман «Крах “дисидентки”» (К., 1985) – про складні ідеол. колізії. Осн. в творчості К. – ленін. тема: повісті «Александр Ульянов» (Москва, 1961), «Студент університету» (К., 1970), «Хлопчик і жар-птиця» (К., 1973), «Сестра Оля» (1980), романи «Ульянови» (1967; Державна премія УРСР ім. Т. Шевченка, 1970), «Провісники» (К., 1976), «Ранок генія» (К., 1979), «Земля і Воля» (К., 1982) та ін. Окремі твори К. перекладено рос., білорус., чувас., молд., литов., латис., узб., туркм., болгар., угор., словац., англ., франц., нім., польс., казах., адигей., башкир. мовами. П'єси ставилися в Україні, РФ, Латвії, Канаді.

Основні твори

Открытие Тофаларии: Рассказы. Риґа, 1962; Затопленный остров: Драма. Риґа, 1963; Костры в тайге: Роман. Орел, 1963; Листи коханої: Оповідання. К., 1965; Твори: У 4 т. К., 1983–84;

Брестський мир: Драма. К., 1987; Міс Америка: Драма. К., 1987; Афоризми. 2100. К., 2001; Мільйон за одруження: Комедії. К., 2002; Афоризми. 6000. К., 2002; Поет і княжна: Драма. К., 2003.

Рекомендована література

1. Голубєва З. Вірність покликанню // Канівець В. Твори: У 4 т. К., 1983. Т. 1;
2. Орлик П. И. Послесловие // Канівець В. Ульяновы. К., 1984;
3. Шабатин П. Володимиру Канівцю – 75 // ЛУ. 1998, 24 жовт.

Бібліографічний опис:

Канівець Володимир Васильович / В. П. Павловська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9307>. – Останнє поновлення : 2017.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).